

FÜZESI MAGDA

A FORMÁN INNEN

*Túl minden jelzón és rendelésen
Meglapul a dolgok lelke.
(Dsida Jenő: Túl a formán)*

*A domboldalon
fészket rak az ősz,
a szénaboglyák
földbe gyökereznek,
hazudj, jó tükröm,
pár ráncsal kevesebbet.*

*Az ég peremén
hideg hold matat,
beszövi csenddel
a fakó vidéket,
miért is kérded,
hol van a vége,
kezdeté-vége
a napnak?*

*Egy papírfecni
egymás alatt szavak,
kenyér, tej, alma,
egy Csehov-darab,
és a jövő is,
leírva-leíratlan.
Mert túl a formán
úgyis egyre megy,
esteledik már
a kopár kertben,
én Istenem,
ugyan hová siettem?*

A FELEKI GÖMBKŐ ÁRNYÉKÁBAN

*A gesztenyét
egy szarka hozta hajdan:
belepte sár, avar,
piszkos lábnyom,
üvegdarab, kavics,
és mégis, mégis megmaradt
a feleki gömbkő árnyékában.
Hosszú, tetszhalott időkben
gyökerével benőtte a földet,
kapaszkodott,
mindig csak lefelé,
pedig alig akadt valami
növekedéshez való őstelevény.
De mégis hozta a hírt,
hogyan élünk, élünk,
a feleki gömbkő árnyékában.
Zöld sátorából
patyolatfehér üzenetet
morzézott a napnak,
és elringatta
méhek muzsikája.
Megizmosodott,
vihár dajkálta daliái
elparittyáztak a négy égtájnak
minden szegletébe.
A konyhaablak üvegén át látom:
az egyik éppen itt lelt menedéket,
itt, a feleki gömbkő árnyékában.*

HIBERNÁCIÓ

*Kiszór zsákjából az idő
valami nyirkos ingoványon,
poromból egyszer nyírfa nő,
virágmag-tavaszt ringatok,
titkosírást az őszi ég alatt:
Nagyvárad, Árkos, Egeres, Arad.*

